Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

4. märts 2021 *

Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Krediidiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Kriisilahendusmenetlus – Banco Popular Español SA suhtes kriisilahenduse skeemi vastuvõtmine – Määrus (EL) nr 806/2014 – Artikkel 24 – Ettevõtte võõrandamise vahend – Artikkel 21 – Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine – Teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid – Tühistamishagi – Osaline tühistamine – Eraldamatus – Vastuvõetamatus

Kohtuasjas C-947/19 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 23. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus,

Carmen Liaño Reig, elukoht Alcobendas (Hispaania), esindaja: *abogado* F. López Antón,

apellant,

teine menetlusosaline:

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: A. Valavanidou, S. Branca ja J. King, keda abistasid *Rechtsanwälte* B. Meyring ja T. Klupsch ning *abogado* F. B. Fernández de Trocóniz Robles,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president N. Wahl (ettekandja), kohtunikud F. Biltgen ja J. Passer,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

1 Oma apellatsioonkaebuses palub Carmen Liaño Reig tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. oktoobri 2019. aasta määruse Liaño Reig *vs.* SRB (T-557/17, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“, EU:T:2019:771), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi, milles ta esiteks palus tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) 7. juuni 2017. aasta otsuse SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Popular Español SA (edaspidi „Banco Popular“) kriisilahenduse skeemi, artikli 6 lõike 1 punkti d osas, milles selles sättes on ette nähtud, et rahvusvahelise väärtpaberite identifitseerimisnumbriga (International Securities Identification Number, ISIN) XS 0550098569 teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid konverteeritakse uuteks Banco Populari aktsiateks (edaspidi „kriisilahendusotsus“), ja samuti tühistada sõltumatu eksperdi ja SRB tehtud esialgsed väärtuse hindamised ning teiseks palus nõutud tühistamise tagajärjena selle konverteerimisega väidetavalt tekitatud kahju hüvitamist.

Õiguslik raamistik

Määrus (EL) nr 806/2014

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1), artikli 3 lõike 1 punktides 30, 40, 44, 47 ja 51 on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

30) „ettevõtte võõrandamise vahend“ – kord, mida kriisilahendusasutus kasutab kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu vara, õiguste või kohustuste üleandmiseks omandajale, kes ei ole sildasutus, vastavalt artiklile 24;

[…]

40) „omavahendid“ – omavahendid, nagu määratletud [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1, ja parandused ELT 2013, L 208, lk 68, ja ELT 2013, L 321, lk 6)] artikli 4 lõike 1 punktis 118;

[…]

44) „allahindamise ja konverteerimise õigus“ – artiklis 21 viidatud õigused;

[…]

47) „teise taseme omavahendite instrumendid“ – määruse [nr 575/2013] artiklis 63 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid või allutatud laenud;

[…]

51) „asjaomased kapitaliinstrumendid“ – täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme omavahendite instrumendid“.

3 Määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktides a, b, f ja g on sätestatud:

„1. Tegutsedes artiklis 18 osutatud kriisilahendusmenetluse kohaselt, võtavad kriisilahendusnõukogu, [Euroopa Liidu N]õukogu, [Euroopa K]omisjon ja asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusasutused kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahendus toimub kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid katavad kahjumi esimeses järjekorras;

b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu võlausaldajad katavad kahjumi pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamise järjekorrale artikli 17 alusel, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on sõnaselgelt ette nähtud teisiti;

[…]

f) kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti, koheldakse ühe ja sama klassi võlausaldajaid võrdselt;

g) ükski võlausaldaja ei kata kooskõlas artiklis 29 ette nähtud kaitsemeetmetega suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui artiklis 2 osutatud ettevõtja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses“.

4 Määruse artikkel 17 „Nõuete rahuldamisjärgud“ näeb ette:

„1. Kui käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtja puhul kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja ilma et see piiraks kohustusi, mille puhul kohustuste teisendamise vahendit vastavalt käesoleva määruse artikli 27 lõikele 3 ei kohaldata, teevad kriisilahendusnõukogu, komisjon või vajaduse korral liikmesriikide kriisilahendusasutused otsuse allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise, sh käesoleva määruse artikli 27 lõike 5 võimaliku kohaldamise kohta, ja liikmesriikide kriisilahendusasutused kasutavad neid õigusi kooskõlas [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190),] artiklitega 47 ja 48 ja kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud nõuete rahuldamisjärkudega võrreldes vastupidises järjekorras, sealhulgas kooskõlas sätetega, millega võetakse üle kõnealuse direktiivi artikkel 108.

2. Osalevad liikmesriigid annavad komisjonile ja kriisilahendusnõukogule artiklis 2 osutatud ettevõtjate suhtes riigisiseses maksejõuetusmenetluses esitatud nõuete tähtsuse järjekorra teada iga aasta 1. juuliks või kohe pärast järjekorra muutumist.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamisel vastutab asjaomane hoiuste tagamise skeem artiklis 79 sätestatud tingimustel.“

5 Määruse artikli 21 lõiked 1, 7, 10 ja 11 sätestavad:

„1. Kriisilahendusnõukogu kasutab asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust, tegutsedes vastavalt artiklis 18 sätestatud menetlusele, seoses artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate

ja konsolideerimisgruppidega, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, ainult siis, kui ta hindab oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et üks või rohkem järgmistest tingimustest on täidetud:

a) enne kriisilahenduse meetmete võtmist on kindlaks tehtud, et artiklites 16 ja 18 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud;

b) ettevõtja ei oleks ilma asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või omavahenditeks konverteerimiseta enam jätkusuutlik;

c) kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteerinud tütarettevõtja ja kui neid võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalselt ja konsolideeritud alusel, ei ole konsolideerimisgrupp enam jätkusuutlik, kui seoses kõnealuste kapitaliinstrumentidega ei kasutata allahindamise ega konverteerimise õigust;

d) kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteeritud emaettevõtja tasandil ja kui neid asjaomaseid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalselt emaettevõtja tasandil või konsolideeritud alusel, ei ole konsolideerimisgrupp enam jätkusuutlik, kui seoses asjaomaste kapitaliinstrumentidega ei kasutata allahindamise ega konverteerimise õigust;

e) ettevõtja või konsolideerimisgrupp vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud artikli 18 lõike 4 punkti d alapunktis iii sätestatud asjaoludel.

Esimese lõigu punktides a, c ja d viidatud tingimusi hindab [Euroopa Keskpank (EKP)] pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist. Hindamise võib oma täitevistungil teha ka kriisilahendusnõukogu.

[…]

7. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud, otsustab kriisilahendusnõukogu artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt, kas asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või kooskõlas artikli 18 kohase menetlusega koos kriisilahenduse meetmega.

[…]

10. Kriisilahendusnõukogu tagab, et liikmesriikide kriisilahendusasutused kasutavad allahindamise või konverteerimise õigusi viivitamata, kooskõlas artikli 17 kohaste nõuete rahuldamisjärkudega ja viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:

a) esimese taseme põhiomavahendeid vähendatakse esimesena, proportsionaalselt kahjumiga ja kuni nende ammendumiseni;

b) asjaomaste esimese taseme täiendavate omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem;

c) asjaomaste teise taseme omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem.

11. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu korraldusi ning kasutavad asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artiklile 29.“

6 Määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 1 on sätestatud:

„Kui kriisilahendusnõukogu otsustab rakendada artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi suhtes, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahenduse vahendit ja see kriisilahenduse meede kahjustaks võlausaldajaid või põhjustaks nende nõuete konverteerimise, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada artikli 21 kohast asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust vahetult enne kriisilahenduse vahendi kohaldamist või koos sellega.“

7 Määruse artiklis 24 on sätestatud:

„1. Kriisilahendusskeemi raames seisneb ettevõtte võõrandamise vahend järgmise üleandmises omandajale, kes ei ole sildasutus:

a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omandiõigust tõendavad instrumendid või

b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu kogu vara, õigused ja kohustused või mis tahes osa varast, õigustest ja kohustustest.

2. Ettevõtte võõrandamise puhul määratakse kriisilahendusskeemis kindlaks järgmised üksikasjad:

a) instrumendid, vara, õigused ja kohustused, mille liikmesriigi kriisilahendusasutus annab üle vastavalt direktiivi [2014/59] artikli 38 lõigetele 1 ja 7–11;

b) äris tavalised tingimused, võttes arvesse asjaolusid ning kriisilahendusmenetluses tekkinud kulusid, mille kohaselt üleandmine toimub liikmesriigi kriisilahendusasutuse poolt vastavalt direktiivi [2014/59] artikli 38 lõigetele 2, 3 ja 4;

c) kas liikmesriigi kriisilahendusasutus võib üleandmise õigust kasutada rohkem kui korra vastavalt direktiivi [2014/59] artikli 38 lõigetele 5 ja 6;

d) kord, mille kohaselt liikmesriigi kriisilahendusasutus turundab kõnealust ettevõtjat või instrumente, vara, õigusi ja kohustusi vastavalt direktiivi [2014/59] artikli 39 lõigetele 1 ja 2;

e) kas on tõenäoline, et turundamisnõuete järgimine liikmesriigi kriisilahendusasutuse poolt võib seada ohtu kriisilahenduse eesmärgid, nagu on kirjeldatud käesoleva artikli lõikes 3.

3. Ettevõtte võõrandamisel ei pea kriisilahendusnõukogu järgima lõike 2 punktis e sätestatud turundamisnõudeid, kui ta otsustab, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduse eesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui kriisilahendusnõukogu leiab, et:

a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või tõenäolisest maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus suurendab sellist ohtu, ning

b) kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 14 lõike 2 punktis b sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamist.“

Määrus nr 575/2013

8 Määruse nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118 on mõiste „omavahendid“ määratletud kui „esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite summa“.

9 Määruse artikli 63 punkt n nägi kriisilahendusotsuse vastuvõtmise kuupäeval kohaldatavas redaktsioonis ette:

„Kapitaliinstrumendid ja allutatud laenud kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

[…]

n) kui instrumente ei ole otseselt emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing või kui allutatud laenusid ei ole saanud otse krediidiasutus või investeerimisühing, tuleb täita mõlemad järgmised tingimused:
   i) kõnealused instrumendid on emiteeritud või allutatud laenud on saadud üksuse kaudu, mis kuulub I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;
   ii) tulu on kõnealusele krediidiasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.“

Vaidluse taust

10 Vaidluse taust on vaidlustatud kohtumääruse punktides 1–11 kokku võetud järgmiselt:

„1 Hageja […] C. Liaño Reigile kuulus enne [Banco Populari] kriisilahenduse skeemi vastuvõtmist BPE Financiaciones, SA, emiteeritud võlakiri identifitseerimisnumbriga [ISIN] XS 0550098569 ja nimiväärtusega 50 000 eurot.

2 [SRB] võttis 7. juunil 2017 [määruse nr 806/2014] alusel vastu [kriisilahendus]otsuse.

3 Enne kriisilahendusotsuse vastuvõtmist hinnati Banco Populari väärtust vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 20. Väärtuse hindamine hõlmab kahte aruannet, mis on lisatud kriisilahendusotsusele. Esimese, 5. juuni 2017. aasta hindamisaruande (edaspidi „1. hindamine“) koostas SRB määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti a alusel ja selle eesmärk oli esitada teave, mis võimaldab kindlaks teha, kas kriisilahendusmenetluse algatamise tingimused, nagu need on määratletud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1, on täidetud. Teise, 6. juuni 2017. aasta hindamisaruande (edaspidi „2. hindamine“) koostas määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel sõltumatu ekspert […]. 2. hindamise eesmärk oli hinnata Banco Populari vara ja kohustuste väärtust, anda hinnang selle kohta, kuidas oleks koheldud aktsionäre ja võlausaldajaid siis, kui Banco Populari suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, ning saada teavet selleks, et teha otsus üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta, ning selleks, et SRB saaks kindlaks määrata, mida peetakse äris tavalisteks tingimusteks, kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit.

4 SRB otsustas kriisilahendusotsuse artikli 5 lõikes 1:

„Banco Populari suhtes kohaldatav kriisilahenduse vahend seisneb määruse nr 806/2014 artikli 24 alusel ettevõtte võõrandamises aktsiate üleandmisega omandajale. Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine toimub vahetult enne ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamist.“

5 Kriisilahendusotsuse artikkel 6 käsitleb kapitaliinstrumentide allahindamist ja ettevõtte võõrandamise vahendit. SRB märkis selle artikli lõikes 1, milliseid meetmeid ta otsustas võtta, kasutades talle määruse nr 806/2014 artikliga 21 antud allahindamise õigust.

6 Seega otsustas SRB kriisilahendusotsuse artikli 6 lõikes 1:
a) kõigepealt hinnata alla Banco Populari aktsiakapitali nimiväärtus summas 2 098 429 046 eurot, millega kaasneb Banco Populari aktsiate tühistamine 100% ulatuses;
b) seejärel konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevate täiendavate esimese taseme omavahendite instrumentide kogu põhisumma Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks („I uued aktsiad“);
c) seejärel hinnata „I uute aktsiate“ nimiväärtus alla nullini, millega kaasneb nende „I uute aktsiate“ tühistamine 100% ulatuses;
d) lõpuks konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevate teise taseme omavahendite instrumentide kogu põhisumma Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks („II uued aktsiad“). Asjaomased teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid konverteeritakse ümber „II uuteks aktsiateks“.

7 Kriisilahendusotsuse artikli 6 lõige 3 näeb ette, et need allahindamise ja konverteerimise meetmed põhinevad 2. hindamisel, mida kinnitavad sellise läbipaistva ja avatud müügiprotsessi tulemused, mille viis läbi Hispaania kriisilahendusasutus Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond).

8 Kriisilahendusotsuse artikli 6 lõikes 5 märkis SRB, et ta kasutab talle ettevõtte võõrandamise vahendiga seoses määruse nr 806/2014 artikli 24 lõike 1 punktiga a antud õigust ja tegi korralduse, et „II uued aktsiad“ antaks 1 euro suuruse ostuhinna vastu üle Banco Santander, SA-le, kusjuures nende aktsiate suhtes ei tohtinud olla ühelgi kolmandal isiku mis tahes õigusi. Samuti on täpsustatud, et omandaja on üleandmiseks oma nõusoleku juba andnud.

9 7. juunil 2017 võttis […] komisjon vastu otsuse (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español [SA] kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15).

10 Samal päeval võttis FROB vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 29 vastu vajalikud meetmed kriisilahendusotsuse rakendamiseks. Sellega seoses andis FROB oma nõusoleku selleks, et Banco Santanderile antakse üle Banco Populari uued aktsiad, mis olid saadud teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise tulemusel.

11 28. septembril 2018 sai Banco Santanderist ühendamise teel ühinemise tulemusena Banco Populari üldõigusjärglane.“

Hagi Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

11 Apellant esitas 17. augustil 2017 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, milles ta palus esiteks tühistada kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkti d osas, milles see säte näeb ette identifitseerimisnumbriga ISIN XS 0550098569 teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise Banco Populari uuteks aktsiateks, ja samuti tühistada sõltumatu eksperdi ja SRB tehtud esialgsed väärtuse hindamised ning teiseks palus nõutud tühistamise tagajärjena selle konverteerimisega väidetavalt tekitatud kahju hüvitamist.

12 14. veebruaril 2018 palus Üldkohus oma kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames SRB-l esitada teatavad dokumendid. SRB vastas sellele palvele määratud tähtaja jooksul.

13 Üldkohus esitas 6. juulil 2018 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused, mis puudutasid eelkõige apellandi põhjendatud huvi ja õigust esitada hagi. Pooled vastasid neile küsimustele määratud tähtaja jooksul.

14 Üldkohus esitas 17. mail 2019 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused hagi vastuvõetavuse kohta. Need küsimused puudutasid eelkõige kriisilahendusotsuse osalist tühistamist ja selle otsuse teatavate sätete eraldatavust. Pooled vastasid neile küsimustele määratud tähtaja jooksul.

15 Vaidlustatud kohtumäärusega otsustas Üldkohus kodukorra artikli 129 alusel otsustada põhistatud määrusega, et asja läbivaatamist takistab avalikust huvist tulenev asjaolu, ja jättis hagi ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ilma et ta oleks teinud otsust apellandi esitatud väidete kohta.

16 Sellega seoses märkis Üldkohus esiteks kriisilahendusotsuse osalise tühistamise nõude kohta, et kohtupraktika kohaselt (16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. nõukogu, C-425/13, EU:C:2015:483, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika) on Euroopa Liidu akti osaline tühistamine võimalik vaid juhul, kui need osad, mille tühistamist nõutakse, on ülejäänud aktist eraldatavad. Üldkohus märkis samuti, et eraldatavuse nõue ei ole täidetud, kui õigusakti osalise tühistamisega muutub akti põhisisu. Vaidlustatud sätete eraldatavuse kontrollimiseks on vaja analüüsida sätete ulatust, et hinnata, kas nende tühistamine muudaks otsuse – mille tühistamist on nõutud – mõtet ja põhisisu. Lõpuks märkis Üldkohus, et kuna talle on esitatud otsuse osalise tühistamise nõue, siis tuleb kontrollida, kas selline osaline tühistamine on võimalik. Kui see nii ei ole, tuleks hagi jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna Üldkohus ei saa tühistada akti tervikuna, kui talle esitati ainult osalise tühistamise nõue, sest muidu otsustaks ta *ultra petita*.

17 Järelikult, et teha kindlaks, kas kriisilahendusotsuse säte, mille tühistamist nõutakse, st säte, mis näeb ette apellandile kuulunud teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise, on Banco Populari kriisilahenduse skeemist eraldatav, meenutas Üldkohus, et BPE Financiacionesi emiteeritud ja apellandile kuulunud väärtpaberid on Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis on kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punktis d kindlaks määratud kui Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis tuleb alla hinnata ja konverteerida „II uuteks aktsiateks“. Sellega seoses lisas Üldkohus, et kriisilahendusotsuse artikli 6 kohaselt eeldab kohaldatud kriisilahenduse vahend ehk ettevõtte võõrandamine Banco Populari puhul seda, et enne konverteeritakse kõik kriisilahendusotsuses kindlaks määratud teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid „II uuteks aktsiateks“. Üldkohus märkis veel, et kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 3 kohaselt põhinevad need allahindamise ja konverteerimise meetmed 2. hindamisel, mida kinnitavad FROBi läbi viidud läbipaistva ja avatud müügiprotsessi tulemused. Kuna aga Banco Santander tegi ettepaneku osta Banco Populari aktsiad hinnaga 1 euro, mis eeldas muu hulgas Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimist 100% ulatuses, oli kõigi nende instrumentide konverteerimine vajalik eeltingimus Banco Santanderile müümise realiseerimiseks, mis ei oleks saanud toimuda samadel tingimustel, kui teatavad kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevad teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid oleksid jäänud konverteerimata. Lõpuks lükkas Üldkohus tagasi apellandi ülejäänud argumendid, mis puudutasid küsimust, kas teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise otsus on kogu kriisilahendusotsusest eraldatav.

18 Teiseks, mis puudutab 1. ja 2. hindamise tühistamise nõuet, siis leidis Üldkohus, et kuna kriisilahendusotsuse osalise tühistamise nõue jäeti vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata, tuleb ka see nõue tunnistada vastuvõetamatuks.

19 Kolmandaks, mis puudutab hüvitamise nõuet, siis leidis Üldkohus, et kuna tühistamisnõue jäeti vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata, tuleb ka see nõue rahuldamata jätta, ilma et see piiraks apellandi võimalust esitada hiljem võimalik kahju hüvitamise hagi.

Poolte nõuded

20 Apellatsioonkaebuses palub C. Liaño Reig Euroopa Kohtul:

– rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada vaidlustatud kohtumäärus osas, mis puudutab Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmist ja temalt kohtukulude väljamõistmist, mis on vastavalt otsustatud selle kohtumääruse resolutsiooni punktides 1 ja 3;

– teha Üldkohtu määruse esemeks oleva hagi suhtes lõplik otsus, rahuldades täielikult apellandi poolt Üldkohtule esitatud hagi nõuded, kui Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium seda võimaldab, või kui see ei ole nii, siis saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks, jättes kohtukulude kohta otsuse tegemine edaspidiseks.

21 SRB palub Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

– mõista apellandilt välja nii apellatsioonimenetluse kui ka Üldkohtu menetluse kohtukulud.

Apellatsioonkaebuse analüüs

22 Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust nelja väitega. Esimese väitega, mis on jagatud kaheksaks osaks, vaidleb apellant vaidlustatud kohtumäärusele vastu osas, milles Üldkohus leidis, et säte, mille tühistamist nõutakse, ei ole kriisilahendusskeemi muudest osadest eraldatav, ilma et muutuks selle otsuse põhisisu. Teise väitega, mis on jagatud kolmeks osaks, vaidleb apellant vaidlustatud kohtumäärusele vastu osas, milles Üldkohus leidis, et kriisilahendusotsuse osaline tühistamine on vastuolus samasse klassi kuuluvate võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega. Kolmanda väitega vaidleb apellant vastu sellele, et 1. ja 2. hindamise tühistamise nõue on vastuvõetamatu. Neljanda väitega vaidleb apellant vastu hüvitamise nõude vastuvõetamatusele.

Esimese väite esimene, kolmas, neljas ja kuues kuni kaheksas osa

Poolte argumendid

23 Esimese väite esimeses, kolmandas, neljandas ja kuuendas kuni kaheksandas osas, mida tuleb esimesena ja koos analüüsida, väidab apellant, et vaidlustatud kohtumäärus ja eelkõige selle punktid 30 ja 35, 31 ja 32, 40 ja 42 on puudulikult põhjendatud ning Üldkohus ei ole vastanud tema teatavatele argumentidele.

24 Üldkohus jättis niisiis välja selgitamata kriisilahendusotsuse põhisisu, ei põhjendanud väidet, et BPE Financiacionesi võlakirjade konverteerimine Banco Populari aktsiateks oli oluline kogu viimase aktsiakapitali võõrandamiseks Banco Santanderile, ega selgitanud põhjusi, miks apellandi argumendid olid „ebaloogilised“. Üldkohus ei selgitanud ka objektiivset kriteeriumi, millele ta hagi vastuvõetamatuse tunnistamisel tugines. Lisaks ei põhjendanud Üldkohus oma hinnangut, et ettevõtte võõrandamises seisneva kriisilahenduse vahendi rakendamise eeltingimusena oli vaja konverteerida kõik teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, selleks et anda Banco Santanderile üle kogu Banco Populari aktsiakapital. Lõpuks ei põhjendanud Üldkohus, miks ta lükkas tagasi apellandi väited, mis puudutasid 2. hindamise kehtetust, asjaolu, et võrreldes kõigi Banco Populari alla hinnatud ja konverteeritud kapitaliinstrumentidega ei olnud tema valduses märkimisväärset hulka väärtpabereid, ning samuti määruse nr 806/2014 artikli 21 lõike 1 punkti c kohaldamist.

25 SRB vaidleb apellandi argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

26 Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt paneb Üldkohtul lasuv põhjendamiskohustus talle kohustuse näidata selgelt ja üheselt oma arutluskäiku, võimaldamaks huvitatud isikutel tehtud kohtuotsuse põhjendusi mõista ja Euroopa Kohtul oma kohtulikku kontrolli teha (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Inclusion Alliance for Europe *vs.* komisjon, C-378/16 P, EU:C:2020:575, punkt 95 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Euroopa Kohtu apellatsioonimenetluste osas väljakujunenud praktika kohaselt võib Üldkohtu otsuse põhjendus olla tuletatav, kui see võimaldab huvitatud isikutel mõista põhjusi, millele Üldkohus tugineb, ning kui Euroopa Kohtul on piisavalt teavet kohtuliku kontrolli tegemiseks (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Nexans France ja Nexans *vs.* komisjon, C-606/18 P, EU:C:2020:571, punkt 101 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega ei tulene põhjendamiskohustusest Üldkohtule kohustust esitada ammendav ja üksikasjalik ülevaade menetluse poolte kõikidest arutluskäikudest (25. juuni 2020. aasta kohtuotsus Satcen *vs.* KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Lõpuks tuleb Üldkohtul lasuvat põhjendamiskohustust eristada vaidlustatud kohtumääruse aluseks oleva põhistuse põhjendatusest (vt selle kohta 18. juuni 2015. aasta kohtuotsus Ipatau *vs.* nõukogu, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punkt 37, ja 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 48), mistõttu asjaolu, et Üldkohus jõudis sisulises osas teistsugusele järeldusele kui apellant, ei tähenda iseenesest, et see kohtumäärus oleks puudulikult põhjendatud (20. mai 2010. aasta kohtuotsus Gogos *vs.* komisjon, C-583/08 P, EU:C:2010:287, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Mis puudutab esimese väite esimest ja kolmandat osa, siis heidab apellant Üldkohtule ette, et viimane ei selgitanud vaidlustatud kohtumääruse punktis 40 välja kriisilahendusotsuse põhisisu ega võtnud seega arvesse kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb liidu õigusakti osalise tühistamise nõude vastuvõetavuse hindamisel teha objektiivse kriteeriumi alusel kindlaks, kas selline tühistamine muudaks asjaomase akti põhisisu.

30 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et vaidlustatud kohtumääruse punktides 27–36 hindas Üldkohus, kas kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkt d, mille tühistamist apellant taotles, on kriisilahendusotsusest eraldatav.

31 Selleks analüüsis Üldkohus selle otsuse sätteid ja järeldas sellest ühelt poolt, et kõigi täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide allahindamine ja konverteerimine ning kõigi teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimine kujutasid endast ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise eeltingimust, ning teiselt poolt, et Banco Populari kõigi teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimine oli vajalik eeldus Banco Santanderile müümise realiseerimiseks.

32 Ent isegi kui Üldkohus seda sõnaselgelt ei märkinud, ilmneb neist elementidest kriisilahendusotsuse sisu tervikuna ja selle põhisisu. Lisaks näitab see Üldkohtu analüüs, et seda tehes hindas Üldkohus vastavalt kohtupraktikale (6. detsembri 2012. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, punkt 38) objektiivse kriteeriumi – nimelt kriisilahendusotsuse sisu – alusel, kas otsuse osa, mille tühistamist nõutakse, on ülejäänud otsusest eraldatav ja kas sama otsuse osalise tühistamisega muutuks selle otsuse põhisisu.

33 Teiseks tuleb märkida, et vaidlustatud kohtumääruse punkti 40 eesmärk on vastata apellandi argumendile, mida on käsitletud selle kohtumääruse punktis 39, mitte aga hinnata *stricto sensu* kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkti d eraldatavust. Lisaks, vastupidi apellandi väidetele selgitab Üldkohus nimetatud kohtumääruse punktis 40 selgelt ja ühemõtteliselt põhjust, miks ta peab apellandi argumenti „ebaloogiliseks“. Nii tuleneb selle punkti teisest lausest, mis muu hulgas algab sõnaga

„nimelt“, et see argument on „ebaloogiline“, sest kui apellandile kuulunud väärtpabereid ei oleks konverteeritud „II uuteks aktsiateks“, oleks võimatu lähtuda sellest, et kogu Banco Populari aktsiakapital anti üle Banco Santanderile.

34 Sellest tuleneb, et esimese väite esimene ja kolmas osa tuleb tagasi lükata.

35 Mis puudutab esimese väite neljandat osa, siis väidab apellant, et vaidlustatud kohtumääruse punktides 30 ja 35 ei ole põhjendatud, miks oli ettevõtte võõrandamises seisneva kriisilahenduse vahendi rakendamise eeltingimusena vaja konverteerida kõik teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid.

36 Sellega seoses tuleb kõigepealt rõhutada, et Üldkohus piirdus vaidlustatud kohtumääruse punktis 30 kriisilahendusotsuse artikli 6 sisu meenutades selle otsuse põhisisu kindlakstegemisega, ilma et ta üldse oleks hinnanud vajadust konverteerida kriisilahenduse vahendi rakendamise vältimatu eeldusena kõik teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid.

37 Vaidlustatud kohtumääruse punkti 35 kohta märgib Üldkohus, et tema poolt just loetletud põhjustel oli kõigi Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimine vajalik eeldus Banco Santanderile müügi läbiviimiseks, et see müük ei oleks saanud toimuda samadel tingimustel, kui kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevad teatavad teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ei oleks olnud konverteeritud, ning et osade nende instrumentide konverteerimise tühistamine võiks muuta kriisilahendusotsuse põhisisu.

38 Seda punkti ei saa seega käsitleda lahus sellele eelnevatest vaidlustatud kohtumääruse punktidest 28–34, milles Üldkohus esitas kooskõlas käesoleva kohtuotsuse punktis 26 nimetatud nõuetega põhjused, mille tõttu ta leidis, et kõigi teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimine oli kriisilahenduse vahendi rakendamise vajalik eeldus.

39 Sellest järeldub, et vastupidi apellandi väidetele on vaidlustatud kohtumääruse punktis 35 esitatud Üldkohtu hinnang piisavalt põhjendatud.

40 Apellant väidab samuti, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtumääruse punktis 35 õigusnormi, kuna tema esitatud erinevaid argumente arvestades oleks tulnud järeldada, et kui BPE Financiacionese võlakirju ei oleks konverteeritud Banco Populari aktsiateks, ei oleks Banco Santander loobunud oma pakkumuse esitamisest Banco Populari ettevõtte omandamiseks ega vähendanud pakutud ostuhinda, mistõttu BPE Financiacionese võlakirjade konverteerimine Banco Populari aktsiateks ei kätkenud Banco Populari aktsiate Banco Santanderile müümise tingimuste muutmist ja taotletud tühistamine ei mõjutaks kuidagi kriisilahendusotsuse põhisisu.

41 Sellega seoses tuleb märkida, et apellant tugineb argumentidele, mis on esitatud kriisilahendusotsuse sätte õiguspärasuse kohta. Kuid selle otsuse õiguspärasuse küsimust tuleb eristada selle otsuse osalise tühistamise nõude vastuvõetavuse küsimusest, mistõttu ei pea Üldkohus selle otsuse peale esitatud tühistamishagi vastuvõetavuse hindamisel hindama selle otsuse õiguspärasust käsitlevaid argumente ega neile vastama.

42 Järelikult ei saa apellant heita Üldkohtule ette õigusnormi ja põhjendamiskohustuse rikkumist sellepärast, et viimane jättis hindamata kriisilahendusotsuse õiguspärasust puudutavad argumendid.

43 Järelikult tuleb esimese väite neljas osa tagasi lükata.

44 Mis puudutab esimese väite kuuendat ja kaheksandat osa, siis väidab apellant, et Üldkohus ei võtnud vaidlustatud kohtumääruse punktides 31 ja 32 arvesse tema väiteid 2. hindamise kohta ning et Üldkohus jättis samuti tähelepanuta tema väite määruse nr 806/2014 artikli 21 lõike 1 punkti c kohaldamise kohta seoses eraldatavuse tingimuse täitmisega.

45 Esiteks tuleb meenutada, et vaidlustatud kohtumääruse punktides 31 ja 32 tõi Üldkohus välja üksnes kriisilahendusotsuse sätted, eelkõige selle artikli 6 lõike 4.

46 Kuigi Üldkohus mainis seda tehes 2. hindamist, tuleb nentida, et apellant heidab talle ette seda, et ta ei võtnud kriisilahendusotsuse osalise tühistamise nõude vastuvõetavuse hindamisel arvesse teatavaid argumente, mis esitati repliigis selle otsuse õiguspärasuse vaidlustamiseks.

47 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 41, tuleb liidu akti peale esitatud tühistamishagi vastuvõetavuse hindamisel eristada selle akti õiguspärasuse küsimust selle otsuse osalise tühistamise nõude vastuvõetavuse küsimusest.

48 Teiseks tuleb märkida, et vastuseks 17. mai 2019. aasta menetlust korraldava meetme raames esitatud teisele küsimusele märkis apellant, et – nagu ta väitis repliigi punktis 37 – kuigi BPE Financiacionesi emiteeritud võlakirju peetakse asjakohasteks kapitaliinstrumentideks ja kuigi kriisilahenduse meedet saab kohaldada kapitaliinstrumentidele, mille on emiteerinud tütarettevõtja, kes ei kuulu määruse nr 806/2014 kohaldamisalasse, nõuab määruse artikli 21 lõike 1 punkt c võlakirjade allahindamiseks ja konverteerimiseks, et konsolideerimisgrupp ei ole enam jätkusuutlik, kui seoses tütarettevõtja emiteeritud kapitaliinstrumentidega ei kasutata allahindamise ega konverteerimise õigust.

49 On tõsi, et Üldkohus ei võtnud vaidlustatud kohtumääruses apellandi selle argumendi kohta sõnaselgelt seisukohta.

50 Siiski tuleb märkida, et Üldkohus esitas vaidlustatud kohtumääruse punktis 42 selgelt ja ühemõtteliselt põhjused, miks tuleb tagasi lükata argument, mille kohaselt ei oleks apellandile kuulunud väärtpaberite konverteerimata jätmine takistanud Banco Santanderile kõigi aktsiate üleandmist samadel tingimustel.

51 Lisaks esitas Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 43–51 õiguslikult piisavalt põhjused, miks kõigi samasse klassi kuuluvate võlausaldajate võrdsuse põhimõtte ja määruse nr 806/2014 artikliga 21 ei ole vastuolus see, kui kriisilahendusotsuses peetakse silmas selliseid kapitaliinstrumente nagu apellandile kuulunud instrumendid, st Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mille on emiteerinud 100% tema omandis olev tütarettevõtja.

52 Sellest tuleneb, et käesoleva kohtuotsuse punktis 27 meenutatud kohtupraktikaga kooskõlas asus Üldkohus kaudselt seisukohale, et apellandi väide määruse nr 806/2014 artikli 21 lõike 1 punkti c kohaldamise kohta ei võimalda tõendada, et kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkt d, mille tühistamist apellant taotles, on sellest otsusest eraldatav.

53 Lisaks tuleb veel märkida, et apellandi väide, mille kohaselt ei olnud täidetud kõnealuste kapitaliinstrumentide selles määruses ette nähtud allahindamise ja konverteerimise tingimused, puudutab kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkti d õiguspärasust, mitte selle sätte eraldatavuse küsimust. Järelikult ei saa Üldkohtule ette heita, et ta sellele sõnaselgelt ei vastanud.

54 Seega tuleb esimese väite kuues ja kaheksas osa tagasi lükata.

55 Mis puudutab esimese väite seitsmendat osa, siis väidab apellant, et vaidlustatud kohtumääruse punktis 42 on rikutud õigusnormi, kuna põhjendus on puudulik. Üldkohus ei põhjendanud apellandi argumendi – mida on käsitletud vaidlustatud kohtumääruse punktis 41 – tagasilükkamist ega vajadust konverteerida kõik kapitaliinstrumendid enne seda, kui hakati rakendama ettevõtte võõrandamise vahendit sel viisil, et Banco Santanderile antakse üle kogu Banco Populari aktsiakapital.

56 Sellega seoses piisab esiteks osas, milles apellant väidab, et vaidlustatud kohtumääruse punkt 42 ei ole samamoodi piisavalt põhjendatud nagu kohtumääruse punkt 30, nentimisest, et nagu Euroopa Kohus käesoleva kohtuotsuse punktis 36 märkis, tegi Üldkohus selle kohtumääruse punktis 30 kriisilahendusotsuse artikli 6 sisu meenutades üksnes kindlaks kriisilahendusotsuse põhisisu.

57 Teiseks tuleb täheldada, et vaidlustatud kohtumääruse punktis 42 lükkas Üldkohus tagasi apellandi argumendi, märkides, et asjaolu, et talle kuulunud väärtpaberid kujutasid endast vaid väikest kogust, ei oma tähtsust, kuna enne üleandmist toimuva allahindamise ja konverteerimise läbiviimise õigus pidi hõlmama kõiki Banco Populari kapitaliinstrumente.

58 Sellest tuleneb, et Üldkohus põhjendas apellandi argumendi tagasilükkamist. Lisaks ei saa apellant väita, et Üldkohus ei põhjendanud vajadust konverteerida kõik kapitaliinstrumendid enne seda, kui hakati rakendama ettevõtte võõrandamise vahendit sel viisil, et Banco Santanderile antakse üle kogu Banco Populari aktsiakapital, kuivõrd selline põhjendus on sõnaselgelt esitatud vaidlustatud kohtumääruse punktides 28–35.

59 Seega tuleb esimese väite seitsmes osa tagasi lükata.

60 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite esimene, kolmas, neljas ja kuues kuni kaheksas osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Esimese väite teine osa ja teine väide

Poolte argumendid

61 Esimese väite teise osa ja teise väitega väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkt d ei ole sellest otsusest eraldatav.

62 Apellandi sõnul on vaidlustatud kohtumääruse punkt 40 ebaõige, kuna Üldkohus ei võtnud arvesse andmeid, mis puudutavad kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punktis d viidatud ja Banco Populari aktsiateks konverteeritud teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide summasid. Lisaks ei piirdunud apellant märkusega, et BPE Financiacionesi suhtes ei saa kriisilahendust kohaldada, ega ole kunagi väitnud, et see ettevõtja oli kriisilahendusskeemi subjekt, vaid väitis, et määrus nr 806/2014, eelkõige selle artikkel 21, mis puudutab kapitaliinstrumentide konverteerimise ja allahindamise õiguse kasutamist, ei ole tema suhtes kohaldatav. Samuti rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 45 ja 46 õigusnormi, kui ta kohaldas BPE Financiacionesi emiteeritud võlakirjadele määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis f ette nähtud kriisilahenduse üldpõhimõtet, kuigi see ettevõtja ei kuulu selle määruse kohaldamisalasse ja see põhimõte ei ole tema suhtes kohaldatav. Lõpuks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 44–46 ja 51 õigusnormi, kohaldades BPE Financiacionese emiteeritud võlakirjade suhtes ebaõigesti võrdse kohtlemise põhimõtet.

63 SRB vaidleb apellandi argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

64 Kõigepealt tuleb rõhutada, et kriisilahendusotsus koosneb kahest osast. Esiteks märkis SRB selle otsuse artiklites 1–4, mis moodustavad selle „I jaotise“, põhjused, miks peaks Banco Populari suhtes kohaldama kriisilahendust. Teiseks selgitas SRB selle otsuse artiklites 5–7, mis moodustavad otsuse „II jaotise“, selle kriisilahenduse vahendit. Täpsemalt on kriisilahendusotsuse artiklis 5 sõnaselgelt ära toodud rakendatud kriisilahenduse vahend, mis käesoleval juhul on ettevõtte võõrandamise vahend, ja selle otsuse artiklis 6 on täpsustatud, et enne võõrandamist kasutab SRB oma õigust hinnata alla ja konverteerida Banco Populari kapitaliinstrumendid.

65 Mis puudutab kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkti d, mille tühistamist apellant nõudis, siis märkis SRB selles sättes, et kõik Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid tuleb alla hinnata ja konverteerida „II uuteks aktsiateks“, ning koostas loetelu nendest instrumentidest, mille hulka kuuluvad BPE Financiacionesi emiteeritud teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid identifitseerimisnumbriga ISIN XS 0550098569.

66 Sellest järeldub, et Üldkohtule esitatud hagis paluti tühistada kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punktis d nimetatud asjakohaste kapitaliinstrumentide loetelu konkreetne osa.

67 Sellega seoses olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on liidu akti osaline tühistamine võimalik vaid juhul, kui need osad, mille tühistamist nõutakse, on ülejäänud aktist eraldatavad. Selle kohta on Euroopa Kohus korduvalt leidnud, et eraldatavuse nõue ei ole täidetud, kui õigusakti osalise tühistamisega muutub akti põhisisu (9. novembri 2017. aasta kohtuotsus SolarWorld *vs.* nõukogu, C-204/16 P, EU:C:2017:838, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

68 Sellest järeldub, et liidu õigusakti sätete eraldatavuse kontrollimiseks on vaja analüüsida sätete ulatust, et hinnata, kas nende tühistamine muudaks selle akti mõtet ja põhisisu (9. novembri 2017. aasta kohtuotsus SolarWorld *vs.* nõukogu, C-204/16 P, EU:C:2017:838, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

69 Käesoleval juhul ei ole need tingimused täidetud.

70 Nimelt ei saa kriisilahendusotsuse neid osi, mis puudutavad kapitaliinstrumentide allahindamist ja konverteerimist, lahutada selle otsuse muudest osadest ja eelkõige valikust kasutada ettevõtte võõrandamises seisnevat kriisilahenduse vahendit.

71 Niisuguse kriisilahendusotsuse põhisisu, nagu on kõne all käesolevas asjas, ei hõlma mitte ainult kriisilahenduse vahendi valikut, vaid ka otsust kombineerida seda kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamisega ning samuti nende rakendamise tingimusi.

72 Seega, nagu Euroopa Kohus käesoleva kohtuotsuse punktides 31 ja 32 märkis, ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta järeldas, et kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkt d on tihedalt seotud kriisilahendusotsuse enda põhisisuga ja et selle otsuse osaline tühistamine kahjustaks selle otsuse põhisisu, mis eeldab, et kõik Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid hinnatakse alla ja seejärel konverteeritakse „II uuteks aktsiateks“.

73 Esiteks tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktist b, artiklist 17, artikli 21 lõike 10 punktist c ja artikli 22 lõikest 1 nende koostoimes, et kui ettevõtja suhtes rakendatakse kriisilahenduse meedet, sõltub kapitaliinstrumentide allahindamine selle ettevõtja kahjumi suurusest. Seega on teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide täielik allahindamine nõutav siis, kui kahjum saavutab selle nõuete prioriteetsuse taseme.

74 Teiseks eeldab käesoleval juhul valitud kriisilahenduse vahend, st ettevõtte võõrandamise vahend, ühe pakkumuse ja ühe nõustumuse kokkulangemist, mistõttu sellise teise taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi – nagu peetakse silmas apellandi tühistamisnõudes – allahindamise ja konverteerimise kahtluse alla seadmine mõjutaks paratamatult negatiivselt hinda, mida Banco Santander on pakkunud, ja seega selle ettevõtja ettevõtte võõrandamist ja kriisilahenduse vahendi kohaldamist.

75 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla apellandi argument, mille kohaselt rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 40 õigusnormi, kuna ta ei võtnud arvesse andmeid, mis puudutavad kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punktis d viidatud ja Banco Populari aktsiateks konverteeritud teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide summasid.

76 Nimelt, ühelt poolt määratakse need teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid – mis tuleb enne kriisilahenduse vahendi rakendamist alla hinnata või konverteerida – vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktile b, artiklile 17 ja artikli 21 lõike 10 punktile c kindlaks ettevõtja kahjumi suuruse ja nõuete rahuldamisjärke puudutavate reeglite põhjal.

77 Teiselt poolt, vastupidi apellandi väidetele ei saaks olenemata konkreetse kapitaliinstrumendi summast asuda seisukohale, et kõik kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punktis d nimetatud instrumendid on konverteeritud, kui üks nendest instrumentidest, mis isegi ei moodusta neist instrumentidest märkimisväärset osa, on jäänud alla hindamata. Nagu Üldkohus õigesti rõhutas, oleks sellisel juhul võimatu järeldada, et Banco Popular kogu aktsiakapital on Banco Santanderile üle antud.

78 Samuti tuleb tagasi lükata apellandi argument, mille kohaselt tegi Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 48 ja 51 tema väidete hindamisel hindamisvea, kuna apellant ei piirdunud väitega, et BPE Financiacionesi suhtes ei saa kriisilahendust kohaldada, ega ole kunagi väitnud, et see ettevõtja oli kriisilahendusskeemi subjekt, vaid ta väitis, et kõnealune ettevõtja ei ole tema tegevuse tõttu direktiivi 2014/59 artikli 1 lõikes 1 ja määruse nr 806/2014 artiklis 2 nimetatud ettevõtjate hulgas, kelle suhtes need õigusaktid, eelkõige selle määruse artikkel 21, on kohaldatavad.

79 Sellega seoses tuleb märkida, et vastuseks Üldkohtu 17. mai 2019. aasta menetlust korraldava meetme esimese küsimuse punktile b väitis apellant, et BPE Financiacionesi emiteeritud väärtpaberite ja muude kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkti d alusel Banco Populari aktsiateks konverteeritud teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide vahel on oluline objektiivne erinevus. Täpsemalt märkis apellant, et need väärtpaberid olid ainus Banco Populari aktsiateks konverteeritud teise taseme omavahenditesse kuuluv instrument, mille oli emiteerinud selline ettevõtja, nimelt BPE Financiaciones, kelle suhtes ei saa algatada kriisilahendusmenetlust.

80 Ent Üldkohus ei teinud apellandi väiteid hinnates hindamisviga, kui ta nentis vaidlustatud kohtumääruse punktis 48, et apellant väitis, et BPE Financiacionesi emiteeritud ja apellandile kuulunud väärtpaberite konverteerimata jätmine oli kooskõlas samasse klassi kuuluvate võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega, ning et apellant tugines talle kuulunud väärtpaberite ja muude konverteeritud teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide vahelisele objektiivsele erinevusele, mis seisnes asjaolus, et talle kuulunud väärtpaberid ei olnud mitte emiteerinud Banco Popular, vaid BPE Financiaciones, ning et see emitent ei vastanud kriisilahendusmenetluse subjektiks olemise tingimustele.

81 Mis puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkti 51, siis märkis Üldkohus selles punktis, et apellandi argument, mille kohaselt oli BPE Financiacionesi emiteeritud ja apellandile kuulunud väärtpaberite konverteerimata jätmine kooskõlas samasse klassi kuuluvate võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega, põhineb arusaamatusel. Täpsemalt märkis Üldkohus, et kuna määruse nr 806/2014 artiklis 21 ette nähtud allahindamise ja konverteerimise õigust kasutatakse kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja, st käesolevas asjas Banco Populari kapitaliinstrumentide suhtes, ei tähenda asjaolu, et need instrumendid oli emiteerinud 100% Banco Populari omandis olev tütarettevõtja, et need instrumendid emiteerinud ettevõtja on kriisilahenduse skeemi subjekt, ning see ei saa tõendada erinevas olukorras olemist võrreldes muude Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidega. Nii toimides ei teinud Üldkohus apellandi väidete hindamisel hindamisviga.

82 Apellandi argument, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtumääruse punktides 45 ja 46 õigusnormi, kui ta kohaldas BPE Financiacionesi – ettevõtja, mis ei kuulu määruse nr 806/2014 kohaldamisalasse – emiteeritud võlakirjade suhtes alusetult selle määruse artikli 15 lõike 1 punktis f ette nähtud kriisilahenduse üldpõhimõtet, tuleb samuti tagasi lükata.

83 Sellega seoses tuleb meenutada, et vaidlustatud kohtumääruse punktides 45 ja 46 asus Üldkohus seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis f ette nähtud kriisilahenduse üldpõhimõtte, mille kohaselt koheldakse sama klassi võlausaldajaid võrdselt, seaks kahtluse alla see,

kui kriisilahendusotsust oleks võimalik tühistada ainult osas, milles see näeb ette teatavate teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise. Üldkohus järeldas sellest, et selle põhimõttega on vastuolus ka teatavate teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise tühistamine.

84 Selline hinnang ei kujuta endast õigusnormi rikkumist.

85 Nimelt on määruse nr 806/2014 artikli 3 lõike 1 punktis 47 sätestatud, et mõiste „teise taseme omavahendite instrumendid“ hõlmab määruse nr 575/2013 artiklis 63 sätestatud tingimustele vastavaid kapitaliinstrumente või allutatud laene. Selle sätte kohaselt võivad instrumendid, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei ole otse emiteerinud, või allutatud laenud, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei ole otse ise saanud, teatud tingimuste täitmise korral siiski olla käsitatavad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena.

86 Sellest tuleneb, et määruse nr 806/2014 artiklis 21 ette nähtud konverteerimise ja allahindamise õigus ei sõltu võlakirju emiteerinud ettevõtjast, vaid nende võlakirjade omadustest.

87 Kuna apellant ei vaidlustanud Üldkohtus ega Euroopa Kohtus seda, et BPE Financiacionesi emiteeritud väärtpaberid kujutavad endast Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente, ega esitanud vaidlustatud kohtumääruse punkti 28 kohta ühtegi vastuväidet, siis ei vaidle ta vastu sellele, et need väärtpaberid kujutavad endast kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja kapitaliinstrumenti.

88 Järelikult märkis Üldkohus õigesti ühelt poolt, et kohaldatav õiguslik raamistik võimaldas käsitada BPE Financiacionesi emiteeritud väärtpabereid teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena, ning teiselt poolt, et selliste instrumentide puhul võib määruse nr 806/2014 artikli 21 alusel ette näha allahindamise ja konverteerimise õiguse ning määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis f sätestatud kõikide samasse klassi kuuluvate võlausaldajate võrdsuse põhimõtte.

89 Lõpuks tuleb tagasi lükata apellandi argument, mille kohaselt rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 44–46 ja 51 õigusnormi ning põhjendamiskohustust, kui ta kohaldas BPE Financiacionesi emiteeritud võlakirjadele vääralt võrdse kohtlemise põhimõtet.

90 Nimelt tuleb meenutada, et vaidlustatud kohtumääruse punktides 44–46 leidis Üldkohus, et krediidiasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikud moodustavad ühe võlausaldajate klassi ja neid tuleb kohelda ühesuguselt, kui SRB kasutab temal olevat kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust. Üldkohus järeldas sellest, et see võrdsuse üldpõhimõte kriisilahenduse valdkonnas seataks kahtluse alla, kui kriisilahendusotsust oleks võimalik tühistada üksnes osas, milles see näeb ette teatavate teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimise, ja järelikult oleks kõigi samasse klassi kuuluvate võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega vastuolus ka see, kui tühistataks ainult teatavate teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimine.

91 Selle kohtumääruse punktis 51 jõudis Üldkohus apellandi kõnealuse argumendi hindamisel järeldusele, et see argument põhineb arusaamatusel. Ta rõhutas, et määruse nr 806/2014 artiklis 21 ette nähtud konverteerimise ja allahindamise õigust kasutati kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja, st käesoleval juhul Banco Populari kapitaliinstrumentide suhtes. Ta lisas, et asjaolu, et need instrumendid emiteeris 100% Banco Populari omandis olev tütarettevõtja, ei tähenda, et need instrumendid emiteerinud ettevõtja on kriisilahenduse skeemi subjekt, ning see ei saa tõendada erinevas olukorras olemist võrreldes muude Banco Populari teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidega.

92 Osas, milles apellant heidab Üldkohtule ette, et viimane ei vastanud tema teatavatele väidetele, tuleb meenutada, et käesoleva kohtuotsuse punktide 26–28 ja 41 kohaselt ei ole Üldkohus kohustatud vastama kõigile talle esitatud argumentidele ja eelkõige nendele, mis puudutavad selle sätte

õiguspärasust, mille tühistamist nõutakse. Kuna sätte eraldatavust analüüsitakse hagi vastuvõetavuse hindamise staadiumis, siis on asjaomase akti õiguspärasust puudutavatele argumentidele hinnangu andmine ja vajaduse korral ka neile vastamine ennatlik.

93 Lisaks piirdub apellant üksnes selliste argumentide ja väitega, et kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punkt d on õigusvastane ning et see säte on ülejäänud otsusest eraldatav, tõendamata konkreetselt BPE Financiacionesi emiteeritud võlakirjade omanike ja kõnealuses sättes nimetatud muude teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanike vahel esinevaid erinevusi, mis õigustaks nende erinevat kohtlemist ja kriisilahendusotsuse osalist tühistamist.

94 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite teine osa ja teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Esimese väite viies osa

Poolte argumendid

95 Esimese väite viiendas osas väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja kaitseõigusi, kui ta vaidlustatud kohtumääruse punktides 33 ja 34 tugines Banco Santanderi 7. juuni 2017. aasta siduvale pakkumusele, kuigi seda dokumenti kohtuasja toimikusse ei lisatud. Samuti heidab ta Üldkohtule ette, et viimane ei võtnud menetlust korraldavat meedet, et toimikust see puudus kõrvaldada. Lõpuks väidab ta, et selles kontekstis ja arvestades tähtsust, mille Üldkohus sellele pakkumusele omistas, oleks sellest pakkumusest teadmine võimaldanud tal tõendada – nagu nähtub SRB poolt Üldkohtule esitatud vastuepliigi 37. joonealusest märkusest –, et Banco Santander ei esitanud selles pakkumuses seoses teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimisega ühtegi tingimust või nõudmist.

96 SRB vaidleb apellandi argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

97 Esiteks tuleb apellandi argumendid tagasi lükata osas, milles ta väidab, et Banco Santander ei esitanud seoses teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide konverteerimisega ühtegi tingimust või nõudmist ning et Üldkohus moonutas Banco Santanderi poolt 7. juunil 2017 esitatud pakkumust. Nimelt, nagu apellant ise rõhutab, ei olnud tal võimalik selle dokumendiga tutvuda.

98 Teiseks tuleb meenutada, et Üldkohus otsustab ainsana, kas lahendamisel olevas kohtuasjas esitatud teavet on vaja täiendada (24. septembri 2009. aasta kohtuotsus Erste Group Bank jt *vs.* komisjon, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P ja C-137/07 P, EU:C:2009:576, punkt 319 ja seal viidatud kohtupraktika). Järelikult ei saa apellant Üldkohtule ette heita, et viimane ei nõudnud SRB-lt selle pakkumuse esitamist.

99 Kolmandaks tuleb tõdeda, et Üldkohus tugines Banco Santanderi siduvale pakkumusele kaudselt ning tema hinnangud põhinevad muudel kohtuasja toimikusse lisatud dokumentidel.

100 Nimelt, kuigi Üldkohus tõepoolest mainis vaidlustatud kohtumääruse punktides 33 ja 34 Banco Santanderi siduvat pakkumust, ei viidanud ta siiski selle pakkumuse sisule, vaid viitas kriisilahendusotsuses sisalduvatele seda pakkumust puudutavatele asjaoludele ja SRB esitatud andmetele.

101 Peale selle tuleneb FROBi 6. juuni 2017. aasta kuupäeva kandvast menetlust puudutavast kirjast, mida on mainitud kriisilahendusotsuses ja vaidlustatud kohtumääruse punktides 33 ja 34 ning mille apellant esitas toimikusse lisamiseks ja mis on ära toodud SRB veebisaidil, et Banco Santanderi pakkumus pidi tingimata vastama selles kirjas esitatud nõuetele. Kõnealuses kirjas oli aga märgitud, et kõik selle lisas 2 loetletud teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, sealhulgas apellandile kuuluvad instrumendid konverteeritakse aktsiateks ja antakse seejärel üle Banco Santanderile.

102 Seega ei kujuta asjaolu, et Banco Santanderi pakkumust toimikusse ei lisatud, endast apellandi kaitseõiguste rikkumist.

103 Järelikult tuleb esimese väite viies osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas ja neljas väide

Poolte argumendid

104 Kolmandas ja neljandas väites vaidleb apellant vastu sellele, et 1. ja 2. hindamise tühistamise nõue ning hüvitamise nõue on vastuvõetamatud. Ta väidab, et nende vastuvõetamatust on vaidlustatud kohtumääruse punktides 55 ja 66 põhjendatud üksnes sellega, et kriisilahendusotsuse osalise tühistamise nõue on vastuvõetamatu. Järelikult, kui viimati nimetatud nõude rahuldamata jätmine tühistatakse, tuleb 1. ja 2. hindamise tühistamise nõue ning hüvitamise nõue tunnistada vastuvõetavaks.

105 SRB vaidleb apellandi argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

106 Tuleb tõdeda, et apellant ei ole esitanud kolmanda ja neljanda väite põhjendamiseks ühtegi iseseisvat argumenti, vaid piirdus väitega, et kui apellatsioonkaebuse esimese ja teise väitega nõustutakse ja tühistatakse Üldkohtu poolt osalise tühistamise nõude rahuldamata jätmine, tuleb 1. ja 2. hindamise tühistamise nõue ning hüvitamise nõue tunnistada vastuvõetavaks.

107 Kuna apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide lükati põhjendamatuse tõttu tagasi, siis tuleb tagasi lükata ka apellatsioonkaebuse kolmas ja neljas väide ning seega jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

108 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuse suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

109 Kuna SRB on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja apellant on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb SRB kohtukulud välja mõista apellandilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Carmen Liaño Reigilt.

Allkirjad